

Sygn. akt II K 676/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant Barbara Lesiak

po rozpoznaniu w dniach 8.09.2015r., 13.10.2015r., 22.10.2015r.

sprawy z oskarżenia subsydiarnego M. B. (1) przeciwko

S. M.

urodzonemu (...) w Z. synowi W. i E. z domu G.

oskarżonemu o to, że:

W dniu 31 stycznia 2010 roku doprowadził w Ś. woj. (...) do niekorzystanego rozporządzenia mieniem M. B. (2) w kwocie 298,44 zł w związku z zakupem samochodu osobowego marki R. nr rej. (...) (...) poprzez wprowadzenie w błąd nabywcy co do ważności polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na przedmiotowy pojazd

tj. o czyn z art. 286§1 kk

I. oskarżonego **S. M.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 2 kk warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu **S. M.** w pkt. I wyroku na okres próby lat 3 (trzech);

III. na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego **S. M.** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. zasądza od oskarżonego **S. M.** na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. B. (1) kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu poniesionych przez oskarżyciela zryczałtowanych kosztów procesu, a nadto kwotę 1 136,52 zł (tysiąc sto trzydzieści sześć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego;

V. na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 120 (stu dwudziestu) złotych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżyciel subsydiarny M. B. (2) w styczniu 2010 roku przeglądając portal (...) znalazł interesującą go ofertę o sprzedaży samochodu marki R. (...). Oferta wystawiona była przez komis samochodowy w Z., jednakże w treści ogłoszenia znajdowała się informacja, iż komis wystawia samochód na prośbę jego właściciela i to właśnie z właścicielem należy kontaktować się w sprawie ewentualnego zakupu auta.

M. B. (2) zadzwonił pod numer wskazany w ogłoszeniu, aby uzyskać więcej informacji na temat przedmiotowego samochodu. Telefon odebrał oskarżony – S. M.. Po krótkiej rozmowie oskarżyciel subsydiarny umówił się z w/w na dzień 31 stycznia 2010 roku, na parkingu marketu I. w Ś. celem obejrzenia auta.

Dowód:

- zeznania M. B. (1) k. 15 – 16, 47 - 48 (akta 1 Ds. 523/14), k.71

W dniu 31 stycznia 2010 roku M. B. (2) wraz ze swoimi znajomymi: Ł. C. oraz J. D. (1) udali się na umówione spotkanie. Na parkingu zgodnie z umową czekał na niego oskarżony wraz ze swoim kolegą P. F.. Na miejscu oskarżyciel subsydiarny obejrzał samochód oraz przejechał się nim. Stwierdził, iż nie jest on w tak dobrym stanie technicznym, jak wskazane było w ogłoszeniu.

W trakcie rozmowy z S. M. oskarżyciel subsydiarny ustalił, iż pojazd jest zarejestrowany na terenie Polski i ma polisę OC ważną do dnia 30 maja 2010 roku, wykupioną w (...). Oskarżony – na dowód swoich twierdzeń przedstawił M. B. (1) polisę, która wypisana była na nazwisko S. J., który zgodnie ze informacją udzieloną przez oskarżonego, był poprzednim właścicielem pojazdu i to z nim była zawierana umowa o ubezpieczenie OC.

Oskarżyciel subsydiarny po ustaleniu ceny zdecydował się zakupić samochód i jeszcze tego samego dnia, tj. 31 stycznia 2010 roku pomiędzy nim a S. M. doszło do podpisania umowy kupna – sprzedaży pojazdu.

Dowody:

- zeznania M. B. (1) k. 15 – 16, 47 – 48, 94 - 95 (akta 1 Ds. 523/14), k. 71

- zeznania Ł. C. k. 37v., 57v. (akta 1 Ds. 523/14), k. 75 v.,

- zeznania J. D. (2) k. 38 v., 59 v.(akta 1 Ds. 523/14), k. 75 v.,

- ogłoszenie o sprzedaży samochodu R. (...) k.21

- certyfikat polisy OC na nazwisko S. J. k. 20

- umowa sprzedaży z dnia 31 stycznia 2010 k.19

- umowa sprzedaży z dnia 27 listopada 2009 r. k. 22

W dniu 11 lutego 2010 roku w miejscowości C. ojciec M. B. (3) B. kierując samochodem zakupionym od oskarżonego doprowadził do kolizji z samochodem marki D. (...) o nr rej. (...). Na miejsce zdarzenia wezwani zostali funkcjonariusze Policji. Ukarali oni B. B. mandatem karnym.

Dowód

- zeznania M. B. (1) k. 15 – 16, 47 – 48, 94 - 95 (akta 1 Ds. 523/14), k. 71

Kilka dni po kolizji Policja skontaktowała się z oskarżycielem subsydiarnym i poinformowała go, iż w dniu kolizji, tj. 11 lutego 2010 roku pojazd nie był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem OC. Ustalono, iż poprzedni właściciel pojazdu, tj. S. M. pismem, które wpłynęło do ubezpieczyciela w dniu 22 grudnia 2009 roku wypowiedział umowę ubezpieczenia OC, ze skutkiem na dzień 28 grudnia 2009 roku.

Dowód:

- zeznania M. B. (1) k. 15 – 16, 47 – 48, 94 - 95 (akta 1 Ds. 523/14), k. 71

- wypowiedzenie umowy ubezpieczenia k. 23

Oskarżony **S. M.** ma 23 lata. Nie był dotychczas karany sędownie.

Dowód:

- dane o karalności, k. 82

Oskarżony mimo kilkakrotnego wezwania nie stawiał się na rozprawie i nie złożył wyjaśnień.

Sąd zważył co następuje:

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Ustalenia faktyczne Sąd oparł przede wszystkim na wiarygodnych zeznaniach oskarżyciela subsydiarnego – M. B. (1) oraz świadków: Ł. C. i J. D. (2). Zeznania w/w świadków cechuje spójność wewnętrzna, a także zgodność z pozostałymi dowodami, głównie ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami.

Zeznania złożone w sprawie przez oskarżyciela subsydiarnego - M. B. (1) - uzupełnione treścią zeznań bezpośrednich świadków uczestniczących w transakcji w dniu 31 stycznia 2010 roku, tj. Ł. C. i J. D. (2), nie budzą żadnych wątpliwości Sądu co do ich zgodności z rzeczywistym przebiegiem wydarzeń, są spójne, logiczne, konsekwentne, znajdują też potwierdzenie w dowodach z dokumentów i jako takie zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności.

M. B. (2) w złożonych zeznaniach opisał okoliczności zakupu samochodu marki R. (...). Wskazał, iż w ogłoszeniu było napisane, iż cena samochodu uwzględnia ważną polisę OC. Oskarżyciel wskazał również, że z treści ogłoszenia dotyczącego sprzedaży przedmiotowego samochodu wynikało, że samochód taką polisę posiadał. Nadto oskarżyciel zeznał, iż w dniu transakcji oskarżony kilkakrotnie zapewniał go o ważności ubezpieczenia, a na potwierdzenie swoich twierdzeń wręczył mu dokument potwierdzający zawarcie umowy ubezpieczenia, z którego faktycznie wynikało, iż polisa jest wciąż ważna. Wskazał również, iż S. M. na miejsce spotkania przyjechał przedmiotowym pojazdem, a więc oczywistym wydał się mu fakt iż samochód jest ubezpieczony. Zeznał, iż dopiero kilka dni po kolizji dowiedział się od policjantów, iż samochód nie posiada wymaganej polisy.

Powyższe okoliczności znajdują potwierdzenie w zeznaniach Ł. C. oraz J. D. (2), którzy uczestniczyli wraz z oskarżycielem subsydiarnym w przedmiotowej transakcji. Jednoznacznie wskazali oni bowiem, że sprzedający wręczył M. B. (1) dowód rejestracyjny wraz z polisą OC i kilkakrotnie zapewniał, iż jest ona aktualna. Nadto Ł. C. wskazał, iż cena samochodu faktycznie uległa obniżeniu, jednakże wynikało to ze złego stanu technicznego pojazdu, który odbiegał od tego, który opisany był w ogłoszeniu, a nie miało nic wspólnego z polisą OC.

Sąd nie znalazł podstaw do tego, aby kwestionować znajdujące się w aktach dowody z dokumentów, a zatem fakty z nich wynikające Sąd uznał za udowodnione. Dokumenty te stanowią uzupełnienie zeznań przesłuchanych w sprawie świadków i w istotny sposób przyczyniły się do odtworzenia ustalonego stanu faktycznego

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że M. B. (2) został doprowadzony do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wprowadzenie go przez S. M. w błąd co do przedmiotu transakcji, a ściśle jego statusu ubezpieczenia. N. rozporządzenia mieniem wynikała w niniejszej sprawie z faktu, że gdyby oskarżyciel subsydiarny był świadomy tego, że nabywany przez niego samochód nie jest ubezpieczony, nie nabyłby go w ogóle lub co najmniej żądałby obniżenia ceny – na okoliczność taką wprost powoływał się oskarżyciel w swoich zeznaniach, wynikała ona również z zeznań przesłuchanych świadków. Do transakcji jednak doszło i w wyniku zawarcia umowy sprzedaży z dnia 31 stycznia 2010 roku M. B. (2) stał się właścicielem przedmiotowego pojazdu, zaś S. M. otrzymał umówioną kwotę pieniędzy, tj. 900 zł. W toku postępowania pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego precyzował, że szkoda jaką poniósł oskarżyciel ogranicza się do kwoty 298,44 zł, która stanowić miała równowartość składki z tytułu ubezpieczenia OC, należnej za czas pozostały do upływu okresu ubezpieczenia, jaki zgodnie z deklaracjami oskarżonego miał jeszcze obowiązywać w odniesieniu do sprzedawanego samochodu.

Reasumując powyższe rozważania Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu z art. 286 § 1 k.k., a jego wina w świetle zgromadzonego materiału dowodowego została udowodniona. Oskarżony S. M. zawierając umowę z M. B. (1) zdawał sobie sprawę, iż samochód R. (...) nie posiada ważnej polisy ubezpieczeniowej, albowiem już w dniu dokonywania transakcji była ona przez niego wypowiedziana. Celowo zatem wprowadził nabywcę samochodu w błąd co do faktu posiadania ważnego ubezpieczenia, uzyskując zawarcie transakcji, która w przeciwnym wypadku nie nastąpiłaby lub jeśli tak by się stało, to cena uległaby obniżeniu, jako że M. B. (1) zależało na zakupie samochodu, który mógł od razu zacząć użytkować jego ojciec.

Za przypisany oskarżonemu występki Sąd w punkcie I części dyspozytywnej wyroku wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu kara w tym wymiarze nie może być w żadnym razie, zwłaszcza biorąc pod uwagę zagrożenie karą za tego rodzaju przestępstwo, uznana za nadmiernie surową czy nieproporcjonalną do wskazanych powyżej okoliczności popełnienia czynu zabronionego przez oskarżonego.

Na podstawie art. 69§1 k.k. i art. 70§2 k.k. Sąd warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 lata. W ocenie Sądu warunki osobiste oskarżonego przemawiają za przyjęciem, iż będzie to wystarczające dla osiągnięcia w stosunku do oskarżonego wychowawczych i zapobiegawczych celów kary, w szczególności zapobiegając ponownemu naruszeniu przez niego porządku prawnego.

Zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności Sąd zgodnie z treścią art. 73 § 2 k.k. zobligowany był do oddania oskarżonego w okresie próby pod dozór kurator sądowego, z racji tego, że S. M. jest sprawcą młodocianym.

Sąd w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku zasądził na rzecz oskarżyciela substydiarnego kwotę 300 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez oskarżyciela zryczałtowanych kosztów procesu, a nadto kwotę 1 136,52 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego.

W punkcie V części dyspozytywnej wyroku na podstawie art. 2 ust 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od S. M. na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 120 złotych uznając iż jej uiszczenie nie będzie stanowiło dla oskarżonego zbytnej dolegliwości.